

Ο θείος Νίκανδρος

00:27:51 Λοιπόν περάσανε τα χρόνια, εεέχω μία ..., έγινε δυστυχώς ο εμφύλιος πόλεμος. Α! ο θείος μου ο Νίκανδρος αυτός που 'παμε ότι ήταν ο ράφτης, το τριάνταα... ήτανε μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Αυτός είχε γεννηθεί το '16; Το '16. Και εεε, επί Μεταξά τον πιάσανε και τον στείλανε εξορία στην Ανάφη. Και έμεινε όσολα τα χρόνια μέχρι...

{-Του πολέμου.}

...όλα τα χρόνια της Κατοχής εεε εκεί στην Ανάφη, έπαθε φυματίωση και στους δύο πνεύμονες. Δεν είχε προλάβει να παντρευτεί, είχε αρραβωνιαστεί, αλλά δεν είχε προλάβει να παντρευτεί. Έκλεισαν το..., είχε κάνει και μαγαζί εκεί που είναι ο Βασιλόπουλος ο μεγάλος στο Νέο Ψυχικό, τώρα το λένε Ψυχικό όλο. Εκεί ήταν η αγορά μας.

[-Ήταν πάντα αγορά.]

Ήτανε πάντα αγορά! Ένα τεράστιο μεγάλο, είναι τριγωνικό αυτό το κομμάτι, ήτανε όλων των ειδών τα μαγαζιά. Πάντοτε! Εγώ σα παιδί εκεί κατεβαίναμε και ψωνίζαμε κρέας και με τον μπαμπά μου ακόμη, το θυμάμαι που μ' έπαιρνε μαζί του. Εεε, ΕΒΓΑ, χασάπης, ταβέρνα, ο φούρνος εμ..., ο υδραυλικός, φαρμακείο, δύο χασάπικα είχε, ήτανε το ραφτάδικο του θείου μου κι άλλος υδραυλικός, δηλαδή ήταν η αγορ..,

[-Συγκεντρωμένοι.]

... το κεντρικό σημείο εκεί ήτανε, μέσα στο Νέο Ψυχικό, δεν είχαμε φούρνο, είχε ένα πρατήριο άρτου το λεγόμενο ΣΕΝΑπρατήριο και μπακάλικά, εκεί. Λοιπόν, εκεί ο θείος μου, ο καημένος, γύρισε το '44, έγινεεε... πρέπει να 'τανε μετά ακριβώς το '44, ο οποίος, τον ήξερα μόνο απ' τις φωτογραφίες, και ήρθε και αυτός πάλι με τον ίδιο τρόπο, από την αυλή, γιατί λέγαμε, το άλλο το λέγαμε κυρία είσοδο. [Γέλια] Ναι, ήταν ο κεντρικός δρόμος, είναι η Παρίτση, που είναι ο κεντρικός δρόμος, ήτανε, του Νέου Ψυχικού και ο μοναδικός ασφαλτος. Όλοι οι άλλοι..., εμείς παίζαμε στα χώματα! Και ήρθε κι αυτός, εγώ έτρεξα να τον προϋπαντήσω και στάθηκε..., δεν ήτανε ψηλός σαν τον μπαμπά μου, αυτός ήταν κοντούλης και λέει "Τα παιδιά μακριά!".

[-Λόγω της φυματίωσης.]

Τον πήγανε αμέσως στη Σωτηρία. Δεν..., μάθανε ότι στο σανατόριο της Τρίπολης, ότι γίνεται μία ειδική - αυτός ήταν χάλια δε- θεραπεία και τον στείλανε, πήγε εκεί

και εκεί όμως υπήρχε ένας κουμμουνιστοφάγος, ο Πέρδικας λεγόμενος, νομίζω. Αν είναι άλλο όνομα, αυτό άκουγα. Και πέρασε μία μέρα απ' το σανατόριο, ήταν κι άλλοι εκεί φυματικοί αριστεροί. Και είπε "Όποιος..." - τους βγάλαν έξω- «... όποιος είναι αριστερός να βγει ένα βήμα μπροστά, να το πει, να σωθούνε οι άλλοι!» Και ο θείος μου βγήκε και είπε "Εγώ είμαι αυτός, ήμουνα εκεί, στην τάδε" -πώς τα λένε, δεν τα ξέρω του ΚΚΕ τα ΚΟΒ, ξέρω γω, ΚΟΒΑ, ξέρω γω τι λένε, διάφορα- και εκείνη την ώρα τον σκότωσαν.

00:31:38 [-Δεν πέθανε από τη φυματίωση δηλαδή;]

Όχι, αλλά πέθανε και ηρωικά! Εδώ που τα λέμε! Ε ναι! Και αυτό το μάθαμε μετά από καιρό που κάποιος απ' αυτούς εκεί, που ήτανε μαζί του στο νοσοκομείο, ήρθε και το είπε στον μπαμπά μου. Αυτά είναι, πώς το λένε, τα έχω ακούσει, δεν τα 'χω ζήσει.